

POSTANOWIENIE

20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 20 lutego 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Bank spółki akcyjnej w W.
przeciwko D. T.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej D. T.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 16 lutego 2023 r., I ACa 846/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga

jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie SN z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

W ocenie skarżącego, skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie art. 75c ust. 2 ustawy Prawo bankowe poprzez jego błędną wykładnię, przez uznanie za skuteczne dokonanego wypowiedzenia umowy pomimo braku poinformowania kredytobiorcy o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Sąd Najwyższy nie dopatrył się rażącego naruszenia prawa, widocznego *prima facie*. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby twierdzić, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa. Należy w szczególności zauważyć, że wniosek skarżącego został oparty na błędnym założeniu, niespójnym ze stanem faktycznym, z którego wynika, co także ustalił Sąd drugiej instancji, że bank poinformował kredytobiorcę o możliwości restrukturyzacji zadłużenia (k. 89 i nast.; zob. również wyrok SN z 18 czerwca 2021 r., IV CSKP 92/21, OSNC 2022, nr 1, poz. 9 i postanowienia SN: z 19 sierpnia 2022 r., I CSK 2692/22 oraz z 30 stycznia 2024 r., I CSK 312/23 - nie publ.).

Mając powyższe na uwadze, nie można przyjąć, że powołana przez skarżącego przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

(A.T.)

[r.g.]